**ਭਾਰਤ ਸੰਘ**

**ਬਨਾਮ**

**ਐਮ/ਐਸ. ਵਰਿੰਦਰਾ ਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਆਦਿ**

**(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2018 ਦਾ 3994-3995)**

**19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2018**

**[ਆਰ. ਕੇ. ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ, ਜੇ.ਜੇ.]**

" ਕੰਟਰੈਕਟ-ਇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ, ਵਾਧੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣਾ-ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਠੇਕੇਦਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ-ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਤ ਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਜਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਅੰਤਮ ਬਿੱਲ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਕਿਰਤ ਦੀ ਉਜਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਜਰਤਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ-ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਧਾਰਿਤਃ ਪਾਰਟੀਆਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ - ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੀ।.19 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਧੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਦਾਇਗੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਜੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਸੀ-ਸ਼ਬਦ "ਜੋ ਵੀ" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀ।.19 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੀ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਵੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ-ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੀ।. 6.3 ਦੇ ਪਰ੍ਹੁਨ ਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ-ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਸਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਾਧੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਜਰਤਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੀ।.19 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ।. 6.3-ਆਰਬਿਟ ਐਕਟ ਅਤੇ 34 ਉਪ-ਸਮਝੌਤਾ ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ.

ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ-ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ।

" ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

ਆਯੋਜਿਤ: 1.1 ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੇਜ਼, ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ, ਸਸਤੇ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਰਵੱਈਆ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਹੈ. ਸਾਲਸੀ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਅਤੇ ਸੁਲ੍ਹਾ ਐਕਟ, 1996 ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਲਸੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਮਾਮਲਾ ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਸਾਲਸੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। [ਪੈਰਾ 8] [592-ਏ-ਸੀ]

1.2 ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਤੋਪ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ. ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਵਾਧੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਉੱਤੇ ਰੋਕ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨ' ਤੇ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਠੇਕੇਦਾਰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਦਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਧੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਦਾਇਗੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦੌਰਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 19 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ" ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਰਨ ਜੋ ਵੀ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 9] [592- ਡੀ, ਐਫ-ਜੀ]

1.3 ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 6.3, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ. ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 6.3 ਦੇ ਸਾਦੇ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ' ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਸਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਹੁਣ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕਾਰਨ ਵਾਧੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਜਰਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ... "

"ਹਰਿਆਣਾ। ਜੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਬਸ਼ਰਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਾ ਹੋਣ। [ਪੈਰਾ 10] [592- ਜੀ; 593-ਡੀ-ਈ]

1.4 ਨੰਬਰ ਇਹ ਇੱਕ ਸੈਟਲਡ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੰਟਰੈਕਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਅਨੁਮਾਨਤ ਨਜ਼ਰੀਆ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 12] [594-ਬੀ, ਡੀ]

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2018 ਦੇ 3994-3995.

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 28.05.2012 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 2012 ਦੇ ਐਫਏਓ (ਓਐਸ) 238 ਅਤੇ 2012 ਦੇ ਐਫਏਓ (ਓਐਸ) 239 ਵਿੱਚ।

ਏ.ਕੇ. ਸੰਘੀ, ਐਸ. , ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਗੁਪਤਾ, ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਹਨੀ ਕੁਮਾਰੀ, ਐਮ.ਕੇ. ਮਾਰੋਰੀਆ (ਸ਼੍ਰੀਕਾਂਤ ਐੱਨ. ਤਰਡਾਲ ਲਈ) ਐਡ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।
ਅਖਿਲ ਸਿੱਬਲ, ਦੀਪਕ ਖੁਰਾਣਾ, ਅਦਿਤੀ ਸ਼ਰਮਾ, ਉਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਖੇਤਾਨ, ਵਕੀਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ
ਆਰ. ਕੇ. ਅਗਰਵਾਲ, ਜੇ. 1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।
2. ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ ਐੱਫਏਓ (ਓਐੱਸ) ਨੰਬਰ 28.05.2012 ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਮੁੱਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

3. ਸੰਖੇਪ ਤੱਥਃ -

(ਏ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਥੇ ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਘ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਇੱਥੇ ਠੇਕੇਦਾਰ ਹੈ। 30.10.2006 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹਿਸਾਰ ਵਿਖੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਦੋ ਟੈਂਡਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਟੈਂਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ।

"( ਬੀ) ਜਵਾਬਦੇਹ-ਠੇਕੇਦਾਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹਵਾਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੀ ਇਕਮੁਸ਼ਤ ਰਕਮ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 39,09,80,362.61 ਰੁਪਏ ਅਤੇ 35,21,99 ਰੁਪਏ, 854.30 ਰੁਪਏ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੇ ਰਸਮੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਪਾਬੰਦ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(ਸੀ) ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ 20.03.2007 ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸਮਾਂ ਅਵਧੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ. ਇਸ ਮੋੜ 'ਤੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅੰਤਿਮ ਬਿੱਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕਲਾਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਨੀਲ ਚੋਪੜਾ, ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਕੰਟਰੈਕਟ) ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੰਟਰੈਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਡੀ) ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਮਿਤੀ 24.08.2011 ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤਾ. ਇੱਥੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ 12 ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਦੋ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਈ) ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਓ. ਐੱਮ. ਪੀ. ਨੰ. ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2011 ਦੀ ਧਾਰਾ 890 ਅਤੇ 891। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਮਿਤੀ 16.03.2012 ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਿੰਗਲ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ।

(ਐੱਫ) ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਐੱਫਏਪੀ (ਓਐੱਸ) ਨੰ. 2012 ਦੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 238 ਅਤੇ 239. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹੀ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਲਿਮਿਨੀ ਵਿੱਚ 28.05.2012 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

(ਜੀ) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।

4. ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

"ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਬਿੰਦੂਃ-

5. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਾਲਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਲੱਭਤਾਂ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਧੇ ਕਾਰਨ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕੰਮ ਦੇ ਅਮਲ ਦੌਰਾਨ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਵਾਦਃ -

6. ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਸਬੰਧ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੌਰਾਨ ਕਿਰਤ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਲਈ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਾਧਾ, ਅਦਾਇਗੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਿਸ ਨੇ ਠੇਕੇ ਦੇ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦੌਰਾਨ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਜਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਰਤ ਉਜਰਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

7. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਲਸੀ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996 (ਸੰਖੇਪਤਾ ਲਈ "ਐਕਟ") ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਕਥਿਤ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜੋ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਲੱਭਤਾਂ ਜੋ ਅੰਤਮ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਪਾਬੰਦ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੇ ਲਈ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਵਾਜਬ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਝਟਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰਕਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਤੋਪ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ।

"ਚਰਚਾਃ-

8. ਸਾਲਸੀ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਤੇਜ਼, ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ, ਸਸਤੇ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੰਤਿਮ ਰਵੱਈਏ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਹੈ। ਸਾਲਸੀ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਅਤੇ ਸੁਲ੍ਹਾ ਐਕਟ, 1996 ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਲਸੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਮਾਮਲਾ ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਸਾਲਸੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

9. ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਤੋਪ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ। ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਵਾਧੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਉੱਤੇ ਰੋਕ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ। ਹੇਠ ਦਿੱਤੀ ਧਾਰਾ 19 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈਃ

"19. ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ/ਰਿਫੰਡਃ - ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਬਾਲਣ ਅਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਲਈ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਾਧਾ, ਅਦਾਇਗੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ ਜੋ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਦੇ ਅਮਲ ਦੌਰਾਨ ਕਰਨੀ ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਠੇਕੇਦਾਰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀਆਂ ਦਰਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵੇਗਾ।

" ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਖੰਡ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਉੱਤੇ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਠੇਕੇਦਾਰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਦਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਧੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਦਾਇਗੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦੌਰਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਧਾਰਾ 19 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ" ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਰਨ ਜੋ ਵੀ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

10. ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 6.3, ਖਾਸ ਤੌਰ' ਤੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈਃ "

ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ:

6.1 ਡੀ. ਜੀ. ਐੱਮ. ਏ. ਪੀ. ਦੀ ਸ਼ਰਤ 51 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਲਓ ਠੇਕੇ ਦੀਆਂ ਆਮ ਸ਼ਰਤਾਂ। ਠੇਕੇਦਾਰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ/ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ/ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਿਰਤ ਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਜਰਤ, ਜੋ ਵੀ ਵੱਧ ਹੋਵੇ, ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਜਰਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

6.2 ਡੀ. ਜੀ. ਐੱਮ. ਏ. ਪੀ. ਦੀ ਸ਼ਰਤ 51 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਉਚਿਤ ਉਜਰਤ, ਠੇਕੇ ਦੀਆਂ ਆਮ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਜਰਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

6.3. ਠੇਕੇਦਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਸਥਾਨਕ ਕਾਰਕ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਕੰਮ ਦੇ ਅਮਲ ਦੌਰਾਨ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਜਰਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਜਰਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

(ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 6.3 ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਦੇ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ' ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਸਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਹੁਣ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕਾਰਨ ਵਾਧੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਜਰਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਬਸ਼ਰਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਾ ਹੋਣ।

11. ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪੈਰਾ 6 ਅਤੇ 7 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ:

“6.ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਅਤੇ 25 ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦੀਆਂ ਉਜਰਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ, ਧਾਰਾ 25 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਲਾਨੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਜਰਤ ਵਾਧੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਜਰਤਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਜਰਤਾਂ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨੋਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਉਕਤ ਸਿਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਪਰ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਜਰਤਾਂ ਵਿੱਚ 37.46% ਵਾਧੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰਪਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ. ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਠੇਕੇਦਾਰ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਉਜਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇਗਾ।

"7. ਸਿੱਖਿਅਤ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ, ਜੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਧਾਰਾ 25, ਜੋ ਕਿ 'ਹਾਲਾਂਕਿ' ਸਮੀਕਰਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਜੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਜਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਵਾਧਾ ਜੋ ਸਰਕਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

12. ਇਹ ਇੱਕ ਸੈਟਲਡ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੰਟਰੈਕਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵਿਵਾਦਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਕਤ ਦੋ ਪੈਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿਸ ਮਾਪਦੰਡ' ਤੇ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਕਲਾਜ਼ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 19, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 25 ਅਕਤੂਬਰ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਅਨੁਮਾਨਤ ਨਜ਼ਰੀਆ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ।

13. ਇੱਥੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਬਦ 'ਅਧੀਨ' ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਜਰਤਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਧਾਰਾ 25 ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਵਾਦਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਬਿਨਾਂ, ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਤੋਪਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

14. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 19 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ , ਵੱਖਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ. ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਠੇਕੇਦਾਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਜਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਾਧੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 6.3.15 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣਗੀਆਂ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

**ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।**

Megha Tak

Advocate Megha Tak